

Jézus az ajtó

Alapige: János 10,6-11

Talán mindnyájunk számára ismert a nyitott és a csukott ajtók szimbolikája. A nyitott ajtóknak lehetőséget látunk, a csukott ajtóknak pedig figyelmeztetést: máshol kell próbálkozni, mert ahol eddig próbáltam boldogulni, ott elfogytak lehetőségeim. Van egy csoportos játék, ami éppen ezt az élményünket erősíti. Egy játékos ki kell küldeni a teremből, a többiek körbeállnak és összebeszélnek. Kiválasztanak két embert: ők a kapu. Bátorító nézésükkel kell csalogatniuk a kör közepébe záródó játékos. A többieknek pedig elutasító nézést kell produkálnia. Kétségbeejtő keresni a kiutat, de szívet melengető felismerni azt a két kedves arcot, akik között kiutat találhat az ember. Jézus szavai első hallásra zavarosak. Most akkor ajtó vagy pásztor? A magyarázatot az adja, hogy Jézus korában a legelőkön olyan karámot alakítottak ki, melynek nem ajtaja volt, hanem egy olyan nyílás, ahol maga a pásztor feküdt, miután beteretelte a nyáját, így rajta keresztül volt ki és bemenetel, s ez a tény számos lehetséges üzenetet rejt magában.

Jézus az, aki megment. Ő az, aki beterelel az éjszakában veszélyeket hordozó legelőről a biztonságot adó karámba, azaz biztonságba helyezi nyáját, bennünket, az Ő népét, gyülekezetünk közösségét. Ő az, aki óvja népét, konkrétan az izraelitákat azoktól a veszélyes politikai vállalkozásoktól, melyek egyike végül Jeruzsálem vesztét okozza. Rajta és csakis rajta keresztül keresztül jutunk be a biztonságot jelentő karámba. Általa kapunk üdvösséget, bűnbocsánatot, örök életet. Együttal Ő az, aki védi az övét: megosztottságtól, hamis tanítástól, támadásoktól. Mindez arra inthet bennünket, hogy imádkozzunk a világ és országunk vezetőiért, valamint annak felismerésére, hogy mennyire fontos a Jézussal való személyes kapcsolat; valamint legyünk azzal tisztában, hogy az ördög nem fogja ölbe tett kézzel nézni, ahogy épül Isten országa. Az ördögtől nem kell félni, hiszen nincsen semmiféle hatalma, de tud kalamajkát okozni és ezért ébernek kell lenni!

Jézus az, akiben biztonságot kapunk. Ott fekszik a pásztor: minden veszély csak az ő testén keresztül érheti a nyáját – és Ő nem akármilyen pásztor! Ő nem béres, nem a hasznot nézi! Ő jó pásztor, aki életét is kész odaadni a nyájért (illetve egészen pontosan önmagát adja értük). Az Ő büntelen tökéletessége adja nekünk a biztonságot. A *bejár és kijár*: héber gondolkodásban a biztos lét megfogalmazása. Sokszor Jézuson kívül, tőle függetlenül keressük a biztost, mert Ő számunkra megfoghatatlan, a biztonság meg valami kézzel fogható – hit által próbáljunk meg meghaladni ezt a gondolkodást!

Jézus az, akiben áldottá válik az életünk. Jézus azért jött, hogy éljünk és bőségben legyünk. Nem a szükséges minimumot adja, hanem a teljességet, azaz gazdagságot. A legelő képe egyszerre fejezi ki az Istennel való valódi életközösség lehetőségét, vezetésének elfogadását és azt a felfoghatatlan többletet, amit Jézus ad: többet, mint amire szükségünk van. Jó volna számba venni mindazokat az ajándékokat, amelyek nem lennének részei az életednek, ha nem ismered meg Jézus Krisztust! Nem a tehetségedre, a helyzetedre, az adottságaidra, eredményeidre gondolok. Bár Nélküle semmit nem érhetünk el, meg az Ő alkotása vagyunk, ezek mégis olyan dolgok, amiben Isten ad nekünk mozgásteret, hogy mit kezdünk velük, ezt nevezi az ige sáfárságnak: ha nem is az enyém, gazdálkodok vele. Mindnyájan keressük a nyitott ajtókat: Jézusban megtalálhatjuk. Merjünk belépni Vele a megtartatásba és a kiteljesedés boldogságába! Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Megemlékezés – október 6.

„Ha meg is kell halnom veled, akkor sem tagadlak meg.” – szól a mai igében Péter apostol híres fogadkozása (Mt 26,35). Ma, október 6-án különös csengése van ezeknek a szavaknak, mert nemzetünk közösségében olyan hősökre emlékezünk, akik – ha ezekkel a szavakkal nem is mondták ki holtig tartó hűségüket a magyar nép ügye, a forradalom és szabadságharc törekvései iránt – tettükkel és kiváltsággal halálukkal ezt az igazságot beteljesítették. Ugyanígy voltak az apostolok a Krisztus-szeretettel: végül életüket adták a Krisztus ügyéért. Ugyanígy a későbbi századok számos keresztyén vértanúja –

akiket mi, protestánsok talán kicsit mostohán kezelünk, példát adnak számunkra az Isten iránti elköteleződésben. A magyar népért és a szabadságért küzdő és vértanúhalált halt aradi tizenhárom pedig teszi ezt a hazáért életet adó példamutatásban. Isten tegye áldottá emléküket közöttünk, tanítsanak igaz hűségre Isten és a hazánk iránt!

2. Visszatekintés a gyülekezet életére – szeptemberben a tanévkezdése volt a főszerep a gyülekezet családjában is. A hittanórák megszervezésével, a hittanévnyitó istentiszteletekkel, gyermekistentiszteletekkel. Új kezdést jelentett Székely Tamás lelkésztestvérünk megérkezése, akivel már ebben a hónapban elkezdtük a közös munkát. A nyári szünet után újra indult a presbiteri bibliaóra, tartottunk missziói megbeszélést és elkezdte próbáit az énekkar is. Egy alkalommal álltunk meg ravatal mellett Isten vigasztaló szavával.

Anyagi dolgaink terén köszönjük mindazoknak, akik ebben a hónapban segítettek gyülekezeti épületeink rendben tartásában, valamint a temetői munkákban.

Főbb bevételeink – Gyúron: EFJ: 243eFt; Persely: 175eFt; Adomány: 40eFt. 650eFt bevételre hasonló mértékű kiadás jutott. Martonvásáron: EFJ: 146eFt; Persely: 108eFt volt. 270eFt bevétel mellett 130eFt kiadásunk volt.

Köszönünk minden lelki és anyagi természetű áldozathozatalt tagjainknak!

3. Alkalmak – pénteken 18 órakor Bibliakör Martonvásáron, vasárnap a szokott rend szerint tartjuk alkalmainkat. Hívjuk és várjuk a gyülekezet tagjait!

4. Köszöntjük 95. születésnapja alkalmából Bese Károlyné, Margit nénit. Isten megőrző kegyelmét kívánjuk gyülekezetünk második legidősebb tagja életére!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!